

Ketut totesivat 14.11.2012 "Tamminiemi on kodikas ja vaatimaton"

Urho Kekkonen museo Tamminiemi on ulkoa päin melko mahtava, mutta sisältä yllättävän vaatimaton ja kodinomainen. Joukko kettuja vieraili talossa marraskuun puolivälissä, ja silloin ihmetystä herätti etenkin keittiön ja makuuhuoneiden pieni koko.

Tamminiemen kaksi vuotta kestänyt restaurointi valmistui viime keväänä. Peruskorjauksessa palautettiin talon alkuperäinen ulkoväri ja koristeaiheet. Sisätiloissa ainoastaan rikkinäiset kohdat paikattiin ja pinnat puhdistettiin. Kekkonen ajan tunnelma ja miljöö säilytettiin mahdollisimman aitona.

Vaikka Tamminiemi on vaatimaton, se on tyylikäs ja hyvällä maulla sisustettu. Mikään siellä ei ole räikeää tai mahtipontista.

Alakerta

Tamminiemen alakerta oli Urho Kekkonen edustuskäytössä. Sisälle mentäessä eteen avautuu sali. Tila on valoisa, sitä hallitsee suuri ikkuna, josta on näkymä merelle. Ikkunan edessä on uusrokoota oleva kalusto ja sen oikealla puolella on flyygeli, jonka päälle on asetettu Urho ja Sylvi Kekkonen valokuvat. Ikkunalaudoilla on veistoksia, osa Kekkonen hankkimia suomalaisten taiteilijoiden töitä ja osa valtiovierailta lahjaksi saatuja.

Suurin osa alakerran kalusteista on peräisin Presidentinlinnasta ja tuotu taloon jo 40- ja 50-luvuilla. Kekkoset halusivat kuitenkin myös edustustiloihin nykyaikaisia huonekaluja ja hankkivat sinne mm. Yrjö Kukkapuron nahkasohvat.

Työhuone

Eteisestä vasemmalla on Urho Kekkonen työhuone. Siellä hän kävi luottamuksellisia keskusteluja äänieristetyin oven takana ja siellä hän kirjoitti sivaltavia paimenkirjeitä.

Huoneeseen astuessa tuntuu, että isäntä olisi vain hetkeksi poistunut työpöytänsä äärestä. Kirjat ovat hyllyssä käden ulottuvilla ja kynät pöydällä telineessä. Pöydällä on myös aikansa huipputekniikkaa edustava puhelin, jossa on pikavalintanäppäimet. Erkkerissä on muutaman hengen neuvottelutila, josta avautuu näkymä merelle ja puistoon.

Keittiö

Alakerrassa olevaa keittiötä hallitsee muhkea 50-luvulta peräsin oleva hella. Muutoin keittiö on entisöity 70-luvun asuun. Kaapit ovat kirkkaan keltaiset ja ikkunassa isokuvioiset verhot. Ihmetystä ei herätä tilan värikkyyys vaan pienuus. Miten ihmeessä siellä on pystytty hoitamaan vieraiden kestitys. Opas vakuuttaa kuitenkin, että ruuanlaitto sujui ja henkilökunta viihtyi keittiössään.

Kekkoset arvostivat perinteistä kotiruokaa. Arkisin pöydässä oli usein kalaa. Lahnanpääkeitto oli Urho Kekkonen mieliruoka. Kun Sylvi Kekkosella oli asiaa keittiöön, hän koputti aina oveen ja teititteli henkilökuntaa.

Yläkerta

Yläkerran yksityistiloissa näkyy Sylvi Kekkonen sisustusmaku. Merelle avautuvan kaari-ikkunan edessä on ruokailuryhmä, iso 50-luvun tyylinen pöytä ja sen ympärillä uusbarokkia edustavat tuolit.

Yläkerran aula toimi olohuoneena. Siellä on iso nahkainen sohva, Yrjö Kukkapuron Saturnus-tuolit ja Antti Aarnion pallotuoli. Seinällä komeilee isokokoinen Reidar Särestöniemen maalaus. Tässä tilassa on luettiin, katseltiin televisiota ja keskusteltiin.

Kerrotaan, että Sylvi Kekkonen tyynnytteli miehensä kiukunpurkauksia ja silotteli hänen kirjoituksiaan. Hän oli ainoa kriitikko, jota Urho Kekkonen kuunteli ja jonka mielipiteet hän otti huomioon.

Molempien puolisoiden makuuhuoneet ovat pienet ja vaatimattomat. Kummastakin löytyy sängyn lisäksi Alvar Aallon suunnittelema pöytä ja tuolit. Urhon makuuhuoneessa oleva vaaka kertoo, että isäntä tarkkaili painoaan ja punnitsi itsensä päivittäin.

Sauna

Viime keväänä valmistuneen saneerauksen jälkeen yleisö on päässyt tutustumaan myös kuuluisaan saunaan, jonka Kekkonen rakennutti muutettuaan Tamminiemeen.

Löylyhuone on ahtaampi kuin sieltä otetut valokuvat antavat ymmärtää. Kiukaan lämmittäminen kestää kuusi tuntia. Saunatupakaan ei suuruudellaan komistele. Se on kodikas lepotuoleineen ja savun tuoksuineen. Allasosasto rakennettiin saunan yhteyteen vuonna 1969.

Lauantaisin kokoontuneeseen saunaseurueeseen kuuluivat mm. Paavo Kastari, Eino S. Repo, Jouko Loikkanen, Kustaa Vilkuna ja Matti Kekkonen. Saunoipa siellä kerran Nikita Hrustsovin alushousut jalassa.

Tamminiemen historia

Tamminiemi on tunnettujen jugend-arkkitehtien Sigurd Frosteruksen ja Gustaf Strengellin suunnittelema. Talon pinta-ala on 450 neliometriä. Se valmistui 1904 tukkukauppias Nissenin perheen käyttöön. Heidän jälkeensä talossa asuivat Sundgrenit. Seuraava omistaja, kauppaneuvos Amos Anderson asui Tamminiemessä vain tilapäisesti ja lahjoitti sen Suomen valtiolle vuonna 1940. Ehtona oli, että rakennusta käytetään presidenttien asumiseen.

Silloinen presidentti Kallio ei ehtinyt asua Tamminiemessä. Ryti ja Mannerheim käyttivät sitä, mutta Paasikivi ei siellä viihtynyt. Kekkonen muutti sinne mielellään ja hänen presidenttikautenaan Tamminiemestä tuli käsite Suomen politiikassa ja kielenkäytössä. Museona Tamminiemi on ollut vuodesta 1987. Museohankkeen toteutumisen teki mahdolliseksi Kekkonen kuolinpesän lahjoitus.

Teksti: Annikki Kiehelä

Kuvat: Antero Takala